

Homers Odyssee:

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά
Nenne mir den Mann, meine Muse, den vielgewanderten, der sehr viel umherirrte,/ er wurde geschlagen

πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ιερόν πτολίεθρον ἔπερσε·
nachdem er die heilige Stadt Troja er hat(te) zerstört;

πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
er sah die Städte vieler Menschen und er erkannte die Lebensart,

πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὄν κατὰ θυμόν,
Der aber erlitt auch noch auf dem Meer viele Schmerzen in seinem Herzen,

ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
Retten wollend seine Seele und die Rückkehr der Gefährten.

ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐτάρους ἐρρύσατο, **ἰέμενός** περ·
er rettete wünschend

αὐ τῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο,
sie kamen um

νήπιοι, οἱ κατὰ βοῦς Ἵπερίονος Ἡελίοιο **ἤσθιον**·
sie aßen

αὐτὰρ ὁ τοῖσιν **ἀφείλετο** νόστιμον ἦμαρ.
Er nahm weg

τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, **εἰπέ** καὶ ἡμῖν.
Sage!

Ἴσδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ἐτάρους ἐρρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βούς Ὑπερίονος Ἥελίοιο ἦσθιον·
αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπέ καὶ ἡμῖν.